

Sisak kakav želim

Na obalama triju vijugavih rijeka smjestio se Sisak, moj rodni grad. Kupa, Sava, i Odra, oplakuju njegovo tisućljetno lice, a on raste od jedne do druge obale šireći svoje horizonte u nedogled...

Šumeći i grgoljeći vuku se vodeni riječni skutu kroz gusto šiblje i vlažne samotne vrbike, upravo nadomak vreve samih gradskih ulica. Tu, na pješčanim riječnim obalama, Siščani najčešće traže smiraj i zaklon od nesnosnih ljetnih vrućina, ali i neizbježnih zvukova užurbanog gradskog života. Rijeka Kupa je zanosna i neodoljiva upravo u proljeće. Tada, od toplog sunčevog daha, najljepšim bojama ožive njezine samotne obale. Preko noći, u raštrkanim se busenjima zažare krunice prvih jaglaca, zabijele kapice stidljivih visibaba, zalelujuju tanani klobuci procvalih čičaka. Samo u čupercima mlade trave, tek nikli, od svijeta skrivaju lice šafrani i smjerne ljubičice. Dok vitkim brezama vjetar u letu mrsi propupale grane, uživam slušati nestašni ptičji cvrkut i njihovo pjevačko nadmetanje. Ustrajno žvrgoljenje, gugutanje, živkanje i pućkanje moja je najomiljenija proljetna simfonija. Ovo mi se propupalo i samoniklo bogatstvo otkriva u svojoj svojoj ljepoti upravo tu, na samoj periferiji Grada, u meni dobro znanom okolišu.

Proljeće me svaki put podsjeća koliko radosti i životne nade nosi u sebi svaka latica, svaka cvjetna krunica, svaka ptičica na grani. Dok su tu, ima nade i za sve nas!

Eto! Upravo ovakav Sisak, grad ulica zakrčenih mladima, pun mirisa, zvukova, čiste prirode i životne radosti, trebamo u naslijeđe ostaviti budućim generacijama.